

ogsaa, det har sin Betydning, at man vedtager et Lovforslag, som man ved har Tilslutning blandt Tjenestemændene, i Stedet for at vedtage et Lovforslag, som skaber Uro rundt omkring i Tjenestemændenes Kredse.

Med Hensyn til Stedtillægget kan jeg bedre forstaa Venstres Stilling. Jeg personlig er ikke nogen Tilhænger af Stedtillægget, fordi jeg mener, at det ikke er retfærdigt. Man kan klassificere Byerne, saa meget man vil, der vil altid blive nogen Uretfærdighed. Skønt jeg har givet min Tilslutning til Stedtillægget indenfor Kommissionen og ogsaa vil gøre det her, vil jeg ikke undlade at bemærke, at det adskillige Steder vil vække Utilfredshed blandt Tjenestemændene. Det er ikke retfærdigt, for at tage et Eksempel fra min Kreds, at give Stedtillæg til en Statstjenestemand, som bor i Nykøbing, men ikke til en, som bor i Gedser, det er uretfærdigt at give Stedtillæg til en Tjenestemand i Vordingborg, men ikke til en Tjenestemand, som bor paa Masnedø, idet det faktisk er dyrere at leve paa Masnedø og i Gedser end i Vordingborg og Nykøbing, fordi det dér er vanskeligt at faa Tingene, de skal transporteres. Jeg kan derfor for saa vidt bedre forstaa Venstres Stilling til Stedtillægget end til Konjunkturtillægget.

Af andre Goder, som denne Lov vil byde Tjenestemændene, maa, som før berørt, nævnes den Maade, hvorpaa Tjenestemændenes Pensionering skal foregaa, den betegner jo et stort Fremskridt fra den tidligere Maade. Alene dette maa Tjenestemændene tage i Betragtning, naar de ser paa de Lønforhold, som bydes dem; herigennem bydes der dem et stort Plus. Fremtidig skal de, hvad jeg ogsaa fuldt ud har kunnet tiltræde, kun betale $2\frac{1}{2}$ pCt. til deres Pension, og for disse $2\frac{1}{2}$ pCt. faar de ikke alene egen Pension, men ogsaa Enkepension og Børnepension, tre Goder, som jeg synes, de maa tage i Betragtning, naar de i det hele taget skønner over, hvorledes deres Forhold bliver efter denne Lov, og hvorledes de har været efter de tidligere Love. Jeg hilser med Glæde denne Forandring i Pensionsforholdene og mener, at paa dette Punkt maa Tjenestemændene kunne være tilfredse.

Saa vil jeg gerne kun berøre en Ting, inden jeg gaar over til nogle faa Enkeltheder i Lovforslaget, det er den Debat, som fandt Sted ved anden Behandling i Folketinget om den Del af Udgifterne, som skal lægges over paa Kommunerne, om der fra Kommunerne skal tages noget til Dækning af disse Lønninger. I det andet høje Ting er

der fremsat et Lovforslag om Lærerlønninger. Dette Lovforslag er indstillet enstemmigt fra Lønningskommissionen, og det er ligesom de andre Spørgsmaal, jeg før berørte, et Kompromisforslag, et Forslag, som har været meget drøftet, og som der har været meget delte Meninger om — fra en vis Side indenfor Kommissionen, fra Socialdemokraternes Side, har man ment at burde gaa meget videre, medens man fra Venstres Side ikke har villet gaa fuldt saa langt, og man er saa gaaet midt imellem. Den højtærede Minister har altsaa baade i Folketinget og her sagt, at Betingelsen for, at disse Love kunde gennemføres, var, at der blev lagt noget mere af Lærerlønningerne over paa Kommunerne. Forholdet er saaledes nu, at Staten til Lærerlønningerne yder 13 579 000 Kr. og Kommunerne 11 248 000 Kr., i alt 24 827 000 Kr. Efter det Lovforslag, som er fremsat i Folketinget og, som sagt, enstemmigt indstillet fra Lønningskommissionen, vil Staten komme til at udrede 22 910 000 Kr., og Kommunerne 15 369 000 Kr., altsaa i alt 38 279 000 Kr. Derefter er det rigtigt, at Staten kommer til at udrede en Del mere til Lærerlønningerne, og det var ogsaa Tanken i Kommissionens Forslag. Jeg vilde gerne spørge den højtærede Finansminister — det har jeg ikke rigtig kunnet blive klar over ved Forhandlingen —: Hvor meget af disse Lønninger er det, Finansministeren nu vil have ført over paa Kommunerne? Er det at forstaa saaledes, at Forholdet skal bibeholdes? — tidligere har Forholdet været som 11 til 13, 11 200 000 og 13 500 000. Skønt jeg er stærkt interesseret Kommunalmand og Formand for Købstadforeningen, vil jeg for mit Vedkommende gerne være med til at forhandle paa dette Grundlag; men er det Mening, at man vil forrykke det tidligere Forhold og lægge mere over paa Kommunerne end tidligere, saa vil jeg meget protestere derimod. Kommunernes Stilling er ikke god for Tiden, alle Steder er Kommunernes Budgetter sprængte ved de store Foranstaltninger og Udgifter, de har, og de vil blive yderligere daarligt stillet, idet de, saa snart dette Lovforslag er færdigt fra Rigsdagen, selvfølgelig vil blive nødt til alle Vegne at tage de kommunale Lønninger op til Revision. Kommunerne vil sikkert blive nødt til at give nogenlunde lignende Lønninger til deres Tjenestemænd, som Staten giver, de bliver nødt til at klassificere dem paa lignende Maade, som Statens Tjenestemænd er klassificerede, vi maa have Ro og Tilfredshed indenfor Kommunerne, og vi maa derfor give de kommunale Tjenestemænd nogenlunde det samme, som Staten